

Husk at anvende de korrekte rubrikker på selvangivelsen

En person gik glip af et stort tab på investeringsbeviser til modregning i de følgende års gevinster, da tabet var selvangivet i en forkert rubrik, og han opdagede dette for sent.

Anmodning om ændring af indkomsten for tidligere år

Har man eksempelvis glemt at selvangive et fradrag, eller har man selvangivet et tab i en forkert rubrik, gælder der en såkaldt 3-års-frist også kaldet ordinær genoptagelse. Fristen regnes fra udgangen af det pågældende kalenderår og udgør reelt 3 år og 4 måneder. Ønsker man en ændring af indkomsten for indkomståret 2018, skal man anmode Skattestyrelsen herom senest den 1. maj 2022. Overskrides denne 3-års-frist, er det så godt som umuligt at få ændret den selvangivne indkomst.

Der er dog en lovbestemmelse, der giver mulighed for såkaldt ekstraordinær genoptagelse, hvilket vil sige genoptagelse for år, hvor 3-års-fristen er overskredet. Efter denne bestemmelse kan en person blandt andet få ekstraordinær genoptagelse, når der foreligger *"særlige omstændigheder"*.

Højesteret har for nylig afsagt en dom, hvor retten tog stilling til, om der forelå *"særlige omstændigheder"*.

Højesteretsdommen om anvendelse af den forkerte rubrik på selvangivelsen

Sagen for Højesteret omhandlede en person, der i 2009 selvangav et tab på investeringsbeviser i en forkert rubrik. Der var tale om et tab, der ikke kunne fratrækkes i anden indkomst, men alene anvendes til modregning i senere års eventuelle gevinster på tilsvarende investeringsbeviser.

Først i 2014 opdagede personen, at tabet ikke var fremført til modregning i senere års gevinster. Anvendelsen af den forkerte rubrik havde den konsekvens, at personen ikke havde mulighed for at fratække tabet for 2009 i sine gevinster på investeringsbeviserne i senere år. Han anmodede derfor Skattestyrelsen om en ekstraordinær genoptagelse, der bestod i, at de blot skulle acceptere, at beløbet blev overført til den korrekte rubrik.

Denne anmodning om ekstraordinær genoptagelse blev ikke imødekommet. Sagen endte i Højesteret.

Højesteret anførte, at bestemmelsen om ekstraordinær genoptagelse som følge af *"særlige omstændigheder"* antages at have et snævert anvendelsesområde. Af forarbejderne fremgår blandt andet, at bestemmelsen eksempelvis vil finde anvendelse, hvor der er begået fejl af den skatteansættende myndighed, hvor en urigtig ansættelse skyldes svig fra tredjemand eller i andre særlige tilfælde, der ikke kan bebrejdes den skattepligtige.

Det fremgår desuden, at bestemmelsen ikke giver grundlag for genoptagelse i tilfælde, hvor den skattepligtige har glemt et fradrag.

Personen havde ikke glemt et fradrag, men blot anført tabet i en forkert rubrik. Det blev gjort gældende, at der var tale om særdeles komplicerede skatteregler, og at tabet udgjorde et betydeligt beløb.

Højesteret var for så vidt enig i, at der var tale om komplicerede regler, og at det var et betydeligt beløb, som personen gik glip af til modregning i de følgende års gevinster. Disse kendsgerninger kunne efter Højesterets opfattelse ikke tillægges nogen betydning. Der var tale om en personlig fejl begået ved udfyldelsen af selvangivelsen, og dette var ikke en særlig omstændighed, der kunne begrunde ekstraordinær genoptagelse.

Konsekvensen var med andre ord, at gevinst på investeringsbeviserne i 2010 og følgende år fuldt ud blev beskattet, da tabet i 2009 ikke kunne fremføres til modregning.

Kan det være rigtigt?

Dommen er i overensstemmelse med praksis på området. Nævnes kan en højesteretsdom fra 2017, hvor en person havde tilbagebetalt kontanthjælp på 303.853 kr. Tilbagebetalingen skyldtes, at han ikke til den sociale forvaltning i kommunen havde oplyst, at han havde modtaget arv og arveforskud fra Norge.

En tilbagebetaling af kontanthjælpen betød, at personen skulle have et fradrag i indkomsten i det år, hvor tilbagebetalingen skete. Kommunen havde en lovfæstet pligt til at foretage indberetning til Skattestyrelsen. Kommunen havde foretaget indberetning, men fejlagtigt kun anført et tilbagebetalt beløb på 643 kr.

Personen opdagede først efter 3-års-fristens udløb, at han ikke havde fået fradrag for tilbagebetalingen. Han anmodede derfor om ekstraordinær genoptagelse, hvilket Skattestyrelsen afslog. Også denne sag endte i Højesteret, hvor udfaldet af sagen blev det samme.

Skatteministeren har efter aftale med flere af Folketingets partier bedt Skattelovrådet om at se på genoptagelsesreglerne. Så får vi se, om det kunne betyde lempeligere regler.